

Maigų g. 14
Krakių km.
Mažeikių r.

2017 - 01 - 06

Gerbiamas Jungtinių Tautų generalini sekretoriau,

jeigu aš Jūsų paklausčiau, kokios problemos sprendimas padėtų išvengti galybės kitų, ką man atsakytumėte? Dabar bandau įsivaizduoti, jog tokį klausimą užduodate man. Mano atsakymas - žmonės negeba būti savimi, todėl neturi savo nuomonės. Noriu, kad padėtumėt spręsti šią tikrai didelę problemą.

Mano Mokytoja dažnai kartoja, jog žmogaus gyvenimas yra nuolatiniai pasirinkimai. Pasirinkti ne visada yra lengva. Kartais būnu tokia sutrikusi, todėl vieną dieną Mokytojos paklausiau, ką reiškia būti savimi, kaip apginti savo nuomonę, kai išorinis pasaulis nuolat bruka daugybę svetimų. Mokytoja teištare tris žodžius, bet aš supratau: „Klausyk savo širdies“.

Nemeluosiu. Nesu angeliukas. Labai sunku atsisipirti netikram pasaulio spindesiui ir vilionėms. Dėkui Dievui už tai, jog turiu nuostabų Tėtį, kuris man padeda pasipriešinti. Jis pasisodina mane šalia ir pasakoja, kad aš turiu būti savimi. Mes diskutuojame apie tai, kas patinka mano draugėms, kas patinka man. Kaip viskas yra iš tiesų. Kaip neplaukti pasroviui, nesulieti su aplinka, nekartoti madingų žodžių ir kvailų poelgių. Jei ne jis, aš nesuprasčiau, ką dabar rašau. Galvočiau, kad tai visiška nesąmonė, bet tai rimta, tai tiesa ir dar kokia! Bėda ta, kad kiti keliai lengvesni. Tie, kuriais eina dauguma. Nes mano bendraamžiai ir suaugę smerkia tuos, kurie išdrįsta ir pareiškia kitokią nuomonę, pasipriešina ir nusprendžia būti savimi.

Kadangi turiu draugų, kurie yra jaunesni už mane dvejis, trejis metais, jie visada pasirenka tai, ką pasirenku aš. Pavyzdžiui, mano jaunesnioji draugė pasirenka slėptis už namo, o aš - už automobilio. Staiga ji sako, kad nori slėptis ten, kur aš, bet jos akutėse matau tikrą naujojo „pasirinkimo“ priežastį. Taip būna visada. Suprantu, gal ji mano, kad aš vyresnė ir moku priimti geresnius sprendimus, bet jei aš mėgstu karamelinis ledus, o ji jų nekenčia, kam jai juos pirkti? Dar baisiau tai, kad jei ir toliau ji neklausys savo vidinio balso, ji taps priklausoma nuo kitų žmonių. Pirks tai, ką visi perka, klausysis tokios muzikos, kokios visi klausosi. Bet tai yra labai neteisinga! Niekas neturi daryti taip, kaip daro vyresnis, patrauklesnis, populiariesnis, nebent tai jam iš tiesų patinka. Aišku, atsiras tokių, kuriems „sekėjai“ patinka, nes taip jie gali manipuliuoti žmonėmis. O vadinamieji „sekėjai“ pavirsta mašinomis, kurios privalo būti tokios kaip kiti, visos vienodos ir tokios nepavojingos. Bet kai mašina sugenda arba kitaip pasipriešina, ji tučtuojau išmetama į metalo laužą. Argi taip galima?

Šią problemą būtina spręsti! Iš pradžių gal reikėtų kreiptis į kai kurias garsenybes, kad jos ragintų savo gerbėjus būti savimi, nepataikauti madai, minios skoniui. Reikia išnaudoti socialinę reklamą ir vis priminti, priminti ir priminti, kad tėvai mokytų vaikus turėti savo nuomonę. Reikia šį priminimą paskleisti per žurnalus, laikraščius, „Facebook“, „Instagram“ ir „Youtube“. Įsivaizduojate? Taptų mada būti savimi. Toks mąstymas turi pasklisti kaip virusas ir užkrėsti visą pasaulį.

Būti savimi, turėti savo nuomonę - tai ne tik skamba patraukliai, bet gali padėti spręsti kitas problemas. Tarkim, stabdyti teroro išpuolius. Teroristai tikrai nežudo žmonių savo malonumui. Juk jiems prikalbama visokiausių nesąmonių, kad taip jie tarnauja savo tikėjimui, kad pateks į dangų. Jeigu jie klausytų savo širdies balso, jie išgirstų, kaip ji verkia, net klykia dėl to, ką jie padarė ar žada padaryti. Nes nėra žmogaus, kurio širdis norėtų tiek mirčių? Karas Sirijoje, sunaikintas istorinis Alepo miestas - juk tai padarė žmonės. Ar jie tada buvo savimi, ar, jų nuomone, karas yra išeitis? Aš žaviuosiu kitokiais žmonėmis. Tame subombarduotame Alepe vienas siras su savo sūnumi augino gėles. Turbūt todėl, kad nekentė karo. Norėjo žmonėms priminti, kas yra taika. Šitas siras buvo savimi šalia sprogdant bomboms. Deja, jis žuvo. Tikiuosi, kad šalia savo gėlių.

Įsivaizduokime pasaulį, kuriame žmonės rinktųsi tai, ką mes per skaitinių pamokas vadiname tikrosiomis vertybėmis. Taikdariai įtikintų karo kurstytojus, terorizmas visame pasaulyje būtų laikomas didžiausiu blogiu, patyčias nugalėtų tolerancija... Kiek pasaulyje rastųsi šviesos... Aišku, vaikams, o gal net suaugusiems lengva nebūtų, bet kiekvieną reikėtų įtikinti, jog pradėti reikia nuo pirmo žingsnio - pradėti klausyti savo širdies, nebijoti pasakyti kitokią nuomonę.

Aš noriu būti išgirsta ir suprasta, kviečiu tapti mano sąjungininku už šviesesnį ir taikesnį pasaulį - jame saugūs ir gerbiami jaustųsi žmonės, kurie bent pamėgino būti savimi ir išdrįso ne tik išsakyti savo nuomonę, bet ir gynė ją nepaisant labai sudėtingų aplinkybių.

Beatričė Milaknytė

Tarptautinį jaunimo epistolinio rašinio konkursą kasmet nuo 1971 m. organizuoja Pasaulinė pašto sąjunga kartu su UNESCO. Lietuvoje šį konkursą organizuoja AB Lietuvos paštas kartu su Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centru. Konkurso partneriai - Susisiekimo bei švietimo ir mokslo ministerijos. Šių metų konkurso tema: „Įsivaizduok, kad esi naujojo Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus patarėjas (-a). Kokią pasaulinę problemą patartum jam spręsti pirmiausia ir kaip?“ Tarptautinio epistolinio rašinio konkurso nacionalinio etapo nugalėtoju tapo Mažeikių Senamiesčio pagrindinės mokyklos moksleivė **Beatričė Milaknytė** (mokytoja Rita Skurvydienė).